

KAININ TIE Raamatullinen peili ennen tekoa, teon aikana ja sen jälkeen

www.jumalanperhe.fi

Alkuteksti – miksi tämä työkalu?

Kainin kertomus (1. Moos. 4) ei ole vain kertomus ensimmäisestä murhasta. Se on kuvaus siitä, miten synti syntyy ja kasvaa ihmisen sisällä askel askeleelta. Kain ei kaatunut yhdessä hetkessä. Hän valitsi ja kulki tien.

Raamattu näyttää:

- teon
- mutta vielä enemmän sydämen
- Jumalan varoituksen
- ja ihmisen vastuun

1. TEKO – ulkoinen uskonnollisuus, 1. Moos. 4:3

Kain toi uhrin. Hän teki “oikean asian”. Mutta Raamattu vihjaa: teko ei riitä ilman sydäntä. Matteus 15:8-9: "Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta sen sydän on kaukana minusta. Turhaan se palvelee minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmisten käskyjä."

Mieti seuraavia väittämiä:

- Minä tuon Jumalan eteen sen, mitä olen ja mitä minulla on – en vain tekoja ja saavutuksia.
- Luotan enemmän Jumalan armoon kuin omiin tekoihini ja suorituksiini.
- Uskoni on ennen kaikkea elävä suhde Jumalaan, ei pelkkää suorittamista tai velvollisuuksien täyttämistä

2. JUMALAN HILJAISSUUS – ilman selitystä 1. Moos. 4:5 | Room. 11:33

Jumala ei hyväksy uhria. Ei selitystä. Ei perustelua. Kaikkea ei selitetä ihmiselle.

Mieti seuraavia väittämiä:

- Kohtaan torjutuksi tulemisen viemällä tunteeni Jumalan eteen enkä sulkeutumalla katkeruuteen.
- Valitsen jäädä Jumalan eteen myös silloin, kun koen epäoikeudenmukaisuutta tai pettymyksiä.
- Luotan Jumalaan silloinkin, kun en saa vastauksia kysymyksiini.

3. SISÄINEN REAKTIO – tunne ennen syntiä 1. Moos. 4:5

Viha näkyi jo kasvoissa. Synti alkaa sisällä, ei teossa.

Mieti seuraavia väittämiä:

- Tunnistan itsessäni vihaa, kateutta tai katkeruutta ja uskallan katsoa niitä Jumalan edessä.
- Käsittelen torjutuksi tulemisen kokemukseni tietoisesti enkä vain sivuuta tai tukahduta niitä.
- En peitä vaikeita tunteitani, vaan annan niille tilaa tulla käsitellyiksi.

4. JUMALAN PUHE – armo ennen romahdusta 1. Moos. 4:6

Jumala puhui ennen tekoa. Se on armoa. Jumala varoittaa ennen kuin ihminen kaatuu.

Mieti seuraavia väittämiä:

- Tunnistan tilanteita, joissa Jumala on jo varoittanut tai ohjannut minua.
- Olen pysähtynyt kuuntelemaan Jumalan kehotusta enkä sivuuttanut sitä.
- Omatuntoni on puhunut minulle selvästi ja olen ottanut sen vakavasti.

5. VAROITUS – synti on ovella 1. Moos. 4:7 | 1. Kor. 10:13

Synti ei ole vielä sisällä. Se odottaa. Tässä kohtaa valinta on mahdollista.

Mieti seuraavia väittämiä:

- Tunnistan, missä elämän tai sisäisen kamppailun kohdassa olen juuri nyt “ovella”.
- Huomaan, mikä tunne pyrkii ottamaan minussa vallan tässä hetkessä.
- Toimin tietoisesti niin, etten anna tunteiden hallita minua.

6. TEKO – seuraus 1. Moos. 4:8 | 1. Joh. 3:15

Kun varoitusta ei kuunnella, sisäinen muuttuu ulkoiseksi. Pienestä katkeruudesta voi kasvaa tuho.

Mieti seuraavia väittämiä:

- Ratkaisematon viha johtaa minua vähitellen etäämmälle rauhasta, yhteydestä ja vapaudesta.
- Jos jatkan katkeruuden ja vihan tiellä, se alkaa muokata ajatteluani, valintojani ja ihmissuhteitani.

KAININ TIE Raamatullinen peili ennen tekoa, teon aikana ja sen jälkeen

www.jumalanperhe.fi

7. JUMALAN KYSYMYS – vastuu 1. Moos. 4:9

Jumala kysyy missä on Abel – ei tiedon puutteesta, vaan sydämen takia.

Mieti seuraavia väittämiä:

- Tunnistan, kuka on “minun veljeni” elämässäni juuri nyt ja kenestä olen vastuussa.
- Huomaan tilanteita, joissa olen sivuuttanut tai jättänyt huomiotta toisen ihmisen hyvinvoinnin.
- Olen satuttanut toisia teoillani, sanoillani tai vaikenemiselläni.
- Tunnistan kohdat, joissa olen vetäytynyt vastuusta ja ajatellut: “tämä ei kuulu minulle”.

8. IHMISEN VASTAUS – etäisyys 1. Moos. 4:9 | Ef. 5:13

“En tiedä.” Valhe ja vastuun välttely syventävät pimeyttä.

Mieti seuraavia väittämiä:

- Tunnistan tilanteita, joissa sanon “en tiedä”, vaikka todellisuudessa tiedän.
- Huomaan asiat, joita selittelen tai puolustelen itselleni välttääkseni vastuuta.
- Tiedostan, missä tilanteissa siirrän vastuuta olosuhteille, toisille ihmisille tai Jumalalle.
- Tunnistan ihmiset, joista olen ajatellut: “tämä ei kuulu minulle”.

9. LOPPUOSA

Kainin kertomus ei pääty vain rikokseen. Se päättyy siihen, että Jumala tulee yhä ihmisen luo. Jumala kysyy. Jumala puhuttelee. Jumala ei jätä.

Vaikka Kain pakenee, Jumala ei lakkaa puhumasta. “Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan tappaisi häntä.” (1. Moos. 4:15)

Yllättävästi kertomuksessa on myös armo. Tuomion keskellä on suoja.

RUKOUS

Herra,
tutki minut, Jumala, ja tunne minun sydämeni,
koettele minua ja tunne minun ajatukseni.
Katso, olenko vaarallisella tiellä,
ja johdata minut iankaikkiselle tielle.

Anna minulle totuuden Henki,
joka johtaa kaikkeen totuuteen.
Auta minua riisumaan pois pimeyden teot
ja vaeltamaan valon lapsena.

Luo minuun puhdas sydän, Jumala,
ja anna minulle uusi, vahva henki.
Ota pois kivisydän ja anna lihasydän,
joka kuulee ja vastaa Sinun ääneesi.

Herra, minä en tahdo sanoa: “en tiedä”,
kun Sinun sanasi on jo puhunut.
Anna minulle rohkeus tehdä totuus,
ja voima ottaa se askel, johon kutsut.

Minä turvaan Sinun armoosi,
sillä Sinun voimasi tulee täydelliseksi heikkoudessa.
Pidä minut Sinussa,
että kantaisin hedelmää.

Tätä pyydän
Jeesuksen nimessä. Aamen.

En kulje yksin, Jeesus on kanssani ja jokainen päivä on uusi alku.